

845). 2. Beh. $\frac{30}{3}$ (L. Sp. 929). 3. Beh. $\frac{1}{4}$ (L. Sp. 987). *Loven stadfæstet 13. April 1938.* (Lov-Tid. Nr. 118).

I Juni 1927 afgav *Familieretskommissionen* en Betænkning indeholdende et af Kommissionen udarbejdet Udkast til Lov om sindssyge og aandssvage Personers Hospitalsophold. Dette Udkast blev med enkelte Ændringer fremsat som Lovforslag i Folketinget den 16. Oktober 1930 (Aarbog 1930—31, Side 535), men uden at Tinget naaede at faa Sagen færdigbehandlet inden Rigsdagssamlingens Slutning.

Lovforslaget blev ikke genfremsat. Med Hensyn til *aandssvage* Personers Hospitalsophold gennemførtes imidlertid udtømmende Regler ved Lov Nr. 171 af 16. Maj 1934 om Foranstaltninger vedrørende aandssvage, i hvilken Lov de i Familieretskommissionens Udkast foreslaaede Forskrifter vedrørende aandssvage i ret vidt Omfang er optaget. Derimod fandtes der, for saa vidt angaar sindssyge Personers Hospitalsophold — bortset fra Straffelovens og Forsorgslovens mere specielle Bestemmelser og Bestemmelserne i Fællesregulativet for Statens Sindssygehospitaler —, stadig kun de gamle Bestemmelser i D. L. I—19—7 og de paa denne Lovregel støttede Forskrifter i Reskript af 15. Februar 1793 og i Justitsministeriets Cirkulære Nr. 86 af 11. Juni 1895, hvilke Bestemmelser alle kun angaar Tvangsendlæggelse af *farlige* sindssyge.

Justitsministeren fremsatte derfor i Novembér 1937 et Lovforslag; hvis Formaal var at tilvejebringe Lovregler ogsaa angaaende de *ikke farlige* sindssyge, der ikke har gjort sig skyldige i objektivt set strafbare Handlinger og ikke dækkes af Forsorgslovens Regler. Dette Lovforslag stemte i Hovedsagen overens med det i 1930 fremsatte Lovforslag, bortset fra at Forskrifterne vedrørende aandssvage Personer og Epileptikere var udeladt, hvilket for de aandssvages Vedkommende skyldtes Gennemførelsen af den nævnte Lov af 1934. I øvrigt havde man ved Udarbejdelsen taget Hensyn til den Kritik, som det i 1930 fremsatte Lovforslag var Genstand for under Rigsdagsforhandlingerne, samt til forskellige Ønsker fremført fra anden Side. Lovforslaget gennemførtes med enkelte Ændringer, af hvilke den væsentligste gik ud paa, at Loven ogsaa skulde gælde *sjæleligt abnorme Epileptikere*.

I § 1 fastslaas, at Lovens Bestemmelser angaar Behandling af Sindssygdomme paa Stats- eller kommunale Hospitaler eller paa private Helbredelsesanstalter, som er *autoriserede* til at modtage sindssyge til Behandling. Autorisationen meddeles af Justitsministeren efter Indstilling fra Sundhedsstyrelsen og skal søges fornyet, naar Anstalten skifter ledende